

Het Vaderhuis

Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.

Johannes 14:1-3

Er is niets treffender, meer versterkend voor de gelovige, dan de gesprekken van Jezus, die ons worden meegedeeld in Johannes 11 – 17. Er is geen heerlijker vrucht van de genade of iets dat de ziel meer verbindt aan God en wat vrede geeft aan het hart dan om de ontboezemingen van de liefde van Christus te horen en in het bijzonder die tot het hart zijn gericht.

Wij kunnen niet goed genoeg onthouden, dat deze genade ons vond als ver van God verwijderde zondaars. Die genade heeft ons gered en in de tegenwoordigheid van God zelf geplaatst en wij hebben het onuitsprekelijke voorrecht te mogen luisteren naar alles wat Christus ons te zeggen heeft over Zijn liefde en over de liefde van Zijn Vader. Het is niet voldoende, da we deze kostbare mededelingen zomaar aannemen als een algemeen gegeven: maar we moeten er naar luisteren, alsof de stem van de Heer zelf direct tot ons spreekt. De Zoon van God spreekt tot mij en tot u. Nadat Zijn bloed onze zonden heeft afgewassen zegt Hij: *“Laat uw hart niet ontroerd worden”*. Hij zegt dat niet tegen onbesnedenen van hart en oren en niet tegen een onoplettende menigte, maar Hij spreekt op dat ogenblik tot Zijn eigen discipelen in de kamer, waar Hij zich met hen had afgezonderd. Hij heeft net de linnendoek afgelegd waarmee Hij zich omgordt had om hen de voeten te wassen.

Inderdaad, er waren veel dingen, die de harten van de arme discipelen konden vervullen: het verraad van de één, de verloochening van een ander, de lafheid van allen, de gedachte, dat zij de tegenwoordigheid van de Heer zouden verliezen, die zonder dat zij zich er van bewust waren geweest, alles voor hen was geweest en hun alles had doen vergeten. Toch zegt de Heer: *“Laat uw hart niet ontroerd worden”*. Wat een tederheid ligt er in dat woord. Waarom moesten zij niet ontroerd worden? Omdat het geloof meer zou uitwerken dan het zien van Hem op dat moment. Het zou hun een blik geven op hun eeuwige erfenis in de hemel.

De Heer Jezus zegt: *“U gelooft in God”* – die onzienlijk en onbekend is, behalve voor het geloof – maar altijd God – God gekend, geliefd, beleden; op Wie men wacht; aan Wie men zich toevertrouwt, de

bron van elke troost, de eeuwige woning van de rechtvaardige – *“Geloof ook in Mij”*. Dat is het kostbare geheim. Het geloof in Jezus leert het hart, niet wat Jezus vroeger was, maar wat Hij nu is. Onderwezen door het verleden van de geschiedenis van Zijn leven van liefde, genade, en goedheid, verenigt het geloof in de Heer Jezus alles in de huidige werkelijkheid en geeft aan alles een levendige persoonlijke realiteit. Ja, geliefde Heiland in U geloven, is U brengen met al Uw genade en Uw onuitsprekelijke liefde in mijn hart, om er persoonlijk en daadwerkelijk de troost en de vreugde van te zijn.

Denk niet, dat de Heer Jezus hier het fundament legt van het eeuwige heil, dat eenmaal verzekerd niet meer gezocht hoeft te worden. Nee, de Heer Jezus opent hier de bronnen van eeuwige troost in een wereld, die alleen maar een onmetelijke leegte zou bieden aan de bedroefde discipelen. Hij zegt: *“Geloof ook in Mij”*. U hebt Mij hier op aarde gekend en Mij gezien met de ogen, gehoord met uw oren en voor Mij hebt u alles verlaten. Nu moet u in Mij geloven en uw geloof zal Mij volgen naar de hemel, waar Ik tevoren was, daar zal Ik niet anders zijn, dan wat Ik nu ben, Ik blijf altijd dezelfde en ik zal altijd dezelfde tere en onveranderlijke belangstelling voor u hebben.

“In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd”. De Heer spreekt tot de Zijnen over het huis van de Vader over de familiewoning, waarin Hij de eerstgeborene onder vele broeders, ons is voorgegaan en Hij zegt: *“want Ik ga heen om u plaats te bereiden”*. Als Christus wordt gekend, werkelijk gekend, dan wordt de hemel het voorwerp van onze wensen. Maar dat is dan niet meer een hemel waarvan we alleen maar een vaag begrip hebben, het is niet een God op afstand, alleen maar geopenbaard in Zijn scheppende macht of op een afstand in Zijn ongeschapen heerlijkheid, het is het Vaderhuis in al zijn werkelijke aantrekkingskracht en het is de Vader in al de liefde, in al de genade, die deze geliefde naam inhoudt.

“En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben”. Er zijn vast nooit eenvoudiger woorden

gesproken, maar wat een overvloed aan openbaringen geven ze aan ons. Hoe is het hart van Jezus gehecht aan Zijn heiligen! Hijzelf bereidt ons een plaats in het huis van de Zijn Vader, daar zullen wij wonen. Hij zelf zal weerkomen. Hij zegt, dat Hij ons bij zich wil nemen en dat daar, waar Hij is, wij ook zullen zijn.

Heer Jezus, dat is genoeg. Wij hebben niets anders nodig. Wij verwachten Uw komst. Uw eigen hart houdt zich bezig met ons geluk en onze toekomstige woning. U volbrengt door Uw macht, de raadsbesluiten van Uw liefde en Uw trouw garandeert ons al die dingen.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1966-201](#)

Titel: [La maison du Père](#)